

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-65/13

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 — Εκτελεστική απόφαση 2012/733/ΕΕ — Δίκτυο EURES — Εκτελεστικές εξουσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Περιεχόμενο — Άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Οκτωβρίου 2014

Θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άσκηση αρμοδιοτήτων — Εξουσία της Επιτροπής προς έκδοση εκτελεστικών πράξεων — Όρια — Εκτίμηση με γνώμονα τους σκοπούς της οικείας νομοθετικής πράξεως, καθώς και το ζήτημα κατά πόσον οι διατάξεις της επίμαχης εκτελεστικής πράξεως είναι αναγκαίες ή χρήσιμες — Έκδοση της αποφάσεως 2012/733 — Υπέρβαση των ορίων των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατέθηκαν στην Επιτροπή — Δεν υφίσταται

(Άρθρο 291 § 2 ΣΛΕΕ· κανονισμός 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 11 § 1, εδ. 2, 12, 13, 21, 29 και 38· απόφαση 2012/733 της Επιτροπής)

Όταν ανατίθενται στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες βάσει του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το θεσμικό όργανο καλείται να διευκρινίσει το περιεχόμενο της οικείας νομοθετικής πράξεως, προκειμένου να διασφαλιστεί η εφαρμογή της υπό ενιαίες προϋποθέσεις σε όλα τα κράτη μέλη. Γίνεται δεκτό ότι η Επιτροπή εκπληρώνει την υποχρέωσή της αυτή, όταν οι διατάξεις της εκτελεστικής πράξεως την οποία εκδίδει, αφενός, συνάδουν με τους βασικούς γενικούς σκοπούς που επιδιώκονται με τη νομοθετική πράξη και, αφετέρου, είναι αναγκαίες ή χρήσιμες για την εφαρμογή της τελευταίας, χωρίς ωστόσο να τη συμπληρώνουν ούτε να την τροποποιούν.

Οι ως άνω προϋποθέσεις πληρούνται στην περίπτωση της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/733, για την εφαρμογή του κανονισμού 492/2011 όσον αφορά την αντιστάθμιση προσφοράς και ζήτησης εργασίας και την αναδημιουργία του EURES, η οποία στηρίζεται στις εκτελεστικές αρμοδιότητες που ανατέθηκαν στην Επιτροπή με το άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011, σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης. Συγκεκριμένα, αφενός, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο βασικός γενικός σκοπός του κεφαλαίου II του κανονισμού 492/2011, ο οποίος είναι να συμβάλει ώστε να μπορούν οι εργαζόμενοι να ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένες προσφορές εργασίας από άλλες περιοχές της Ένωσης εξασφαλίζοντας γενικώς μεγαλύτερη διαφάνεια στην αγορά εργασίας, εξυπηρετείται από την απόφαση 2012/733 στο μέτρο που, όπως συνάγεται από την αιτιολογική σκέψη 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής, σκοπός της, όπως άλλωστε και του κανονισμού 492/2011, είναι να διευκολύνει τη διασυνοριακή κινητικότητα των εργαζομένων, προωθώντας στο πλαίσιο μιας κοινής δράσεως, ήτοι του EURES, τη διαφάνεια και την ανταλλαγή πληροφοριών ως προς τις ευρωπαϊκές αγορές εργασίας.

Αφετέρου, δεδομένου ότι το άρθρο 38 του κανονισμού 492/2011 πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 291 ΣΛΕΕ, η αναφορά σε αναγκαία μέτρα, που γίνεται στο εν λόγω άρθρο 38, υποδηλώνει την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι ο κανονισμός αυτός θα εφαρμόζεται υπό τους ίδιους όρους σε όλα τα κράτη μέλη, χωρίς ωστόσο να περιορίζει το εύρος των εκτελεστικών εξουσιών των οποίων απολαύει η Επιτροπή εντός του πλαισίου που θεσπίζεται με το κεφάλαιο II του ίδιου κανονισμού. Εν προκειμένω, ακριβώς επειδή το EURES δεν ιδρύθηκε με τον κανονισμό 492/2011, ο τελευταίος, και ειδικότερα το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να διαμορφώσει τους κανόνες λειτουργίας της κοινής δράσεως την οποία πρέπει να αναλάβουν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη σε θέματα σχετικά με την αντιστάθμιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας και με την επακόλουθη τοποθέτηση εργαζομένων σε θέσεις εργασίας. Η σύσταση του διοικητικού συμβουλίου EURES και η αναγνώριση σε αυτό συμβουλευτικού ρόλου με την απόφαση 2012/733 ούτε συμπληρώνουν ούτε τροποποιούν το πλαίσιο που θεσπίζεται με τον κανονισμό 492/2011, δεδομένου ότι μοναδικός σκοπός τους είναι να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική λειτουργία της κοινής δράσεως την οποία προβλέπει ο ως άνω κανονισμός, χωρίς να θίγουν τις αρμοδιότητες της συμβουλευτικής επιτροπής και της τεχνικής επιτροπής που έχουν συσταθεί βάσει του άρθρου 21 και του άρθρου 29 του εν λόγω κανονισμού αντιστοίχως. Ούτε μπορεί να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια των εκτελεστικών της εξουσιών απλώς και μόνον ορίζοντας ότι πρόκειται να εκδοθεί ο χάρτης EURES. Πράγματι, το άρθρο 10 της επίμαχης αποφάσεως ούτε συμπληρώνει ούτε τροποποιεί το πλαίσιο που θεσπίζεται με τον κανονισμό 492/2011, εφόσον μοναδικός σκοπός της εν λόγω διατάξεως και του προβλεπόμενου από αυτήν εγχειρήματος είναι να διευκολυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών εντός του δικτύου EURES, όπερ συνάδει με τα άρθρα 12 και 13 του ως άνω κανονισμού, και να ενισχυθεί η αποτελεσματική λειτουργία του ίδιου πάντοτε δικτύου.

(βλ. σκέψεις 40, 43, 46, 50, 52, 60, 87, 92)